

Des de l'Arc del Pla a l'Aeroport

Velles dovelles de l'Arc, adés emmirallades en els lluents cascs dels romans, i prompte, si déu no ho remeia, reflectides en el fusellatge dels avions del futur aeroport. Aguantareu dempeus? Resistireu les vibracions, els sotrats, els brogits i els esvalots dels Jumbos aterrant o enlairant-se d'aquest aeroport que canviarà la zona i danyarà per sempre la pau i silenci que hom gaudeix?

Però això què importa? Al capdavall és l'avenç de la imparable força d'allò que, malgrat tot, anomenem progrés. Un progrés que, sens dubte i a llarg termini, ens durà, si no ens ho prenem seriosament i tenim imaginació i visió de futur, a l'annihilament de la nostra civilització.

Clar que un sector tan ferm, tan sanejat i tan mimat per les administracions que hem patit i patim com és el sector agrícola d'aquesta zona gaudeix d'unes rendes elevades (pregunteu els preus de les rebudes) i d'un status que sovint fa que els llauradors somnien ja en una vida de disbauxa i plaers.

Arreplegar olives pel matí, unes tracadetes amb el mòbil, s'agafa l'avió del vespre i, guaita tu! ja som sopant a Maxims enmig de la *jet-set parisienne*. Tot això després d'haver gaudit en vol d'un ètilic capvespre sota les atencions i tracte exquisit de trempades i encisadores hostesses onejadores d'ancacostats. El seu trescar trencadís pel passadís de l'aeronau desperta en nosaltres els pagesos -més avesats als amples genollons de les nostres companyes de feina- baixes passions. Jo diria que mitjanes pel que fa a la situació on se sent el turment.

Es pot demanar més? es pot atènyer un nivell de vida més encimbellat?

La resposta és sí. Passat aquest primer esclat de benestar, els toixos i esmaperduts cam-

perols -així és com ens han qualificat sempre els sectors més refinats i polits de les grans urbs- ja haurem adquirit, haurem fet nostra la fina i superior educació de l'Europa de l'euro. Haurem perdut, això sí, la identitat, les arrels que ens llegaren els nostres avantpassats i el ferment que sempre hem sigut per esdevenir massa sense personalitat i fàcil de manejar pels de sempre.

Aconseguit el primer somni, ningú ens deturarà. Ja ens imaginem les nostres cases amb terrats amples i suficients perquè puguin despenjar-se suaument els nostres helicòpters particulars. El nou avenç hauria canviat ja per sempre la fesonomia dels nostres benvolguts pobles. Els enginyers aeronàutics ja estan capficats en el disseny d'un helicòpter de butxaca. Endavant el progrés!

El dilema no és, a mon albir, aeroport sí, aeroport no. Abans cal dissenyar entre tots el tipus de vida que volem per a les futures generacions. Hauríem de seure'ns al voltant d'una taula en la que ningú se senti esclòs, ésser ben assessorats per tècnics interdisciplinars, aconseguir que el capital se n'oblidi dels guanys a curt termini i pensar que la felicitat que tots cerquen en el nostre efímer pas per la vida, benauradament, no sempre és directament proporcional al progrés. Els polítics de l'ample ventall de partits que no pensen només en mantenir-se en el poder, que aprenguin a escoltar la veu del poble sobirà.

Tal vegada així s'aixecaria menys polseguera i no ens sentiríem, emprant les paraules d'Andrés Estellés, amargats exiliats al nostre País.

És aquesta la visió, adés humorística, adés irònica, d'un masover ben acollonit.

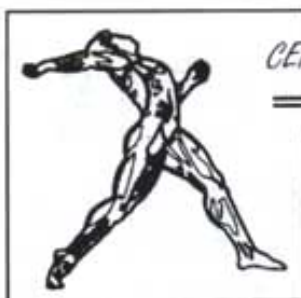
Casa fundada en 1860

CARNICERÍA - CHARCUTERÍA

C/ Nueva, 41 • Tel. 964 426 132

LES COVES DE VINROMÀ (Castellón)

**CENTRO DE RECUPERACIÓN
FUNCIONAL**

José Antonio Torres Zaragoza
Fisioterapeuta

- FISIOTERAPIA PRE Y POST-OPERATORIA, POST-TRAUMÁTICA Y DEPORTIVA.
- TRATAMIENTOS DE COLUMNA.

MARQUÉS DE LA ENSENADA, 33 - A BAJOS
TEL. 964 260 559
12003 CASTELLÓN